Весна, весна... Надворі май;
А в нас лежать сніги;
Панує стужа навкруги...
Весна, весна... а в нас — гай-гай!
Дріма похмуро чорний гай
Та додає нудьги.

Весна, весна... Надворі май;
А в серці жаль та сум;
Справляє небо якийсь глум...
Весна, весна, а в нас — гай-гай!
Хоча б малесенький розмай
Для нерозважних дум!

Весна, весна... Надворі май;
А в нас, замість чар,
Густий серпанок темних хмар...
Весна, весна, а в нас — гай-гай!
Далеко зором не сягай,
Згаси остаток мар.

Весна, весна... Надворі май;
А в нас — ні круть ні верть:
Якась німа, нелюдська смерть.
Весна, весна, а в нас — гай-гай!
Все кличе: до труни лягай,
Бо чаша повна вщерть!